

آسیب‌شناسی در حوزه علوم انسانی از منظر عدم تطابق محتوا و ساختار با پارادایم‌ها

دکتر مهدیه السادات مستقیمی^۱

دکتر زهره نادری‌نژاد^۲

چکیده

رویکرد آسیب‌شناسانه به مبانی علوم انسانی از منظر شناخت هندسه معرفتی پارادایم‌ها و سلول‌های بنیادین تفکر دینی نشان می‌دهد که بی‌توجهی به «اصالت» و «اهمیت» پارادایم‌ها در چهار محور مبانی، ادبیات، روش‌ها و تلاش‌های علمی سبب بروز آفات و استیلای آسیب‌هایی در این حوزه گردیده است.

سیطره انتزاعی اندیشی به منظور تخریب، تصحیح، تعمیم، تطبیق، و سریان دادن پارادایم‌ها در حوزه‌های مذکور، راهکار سریع و نافذی است که می‌تواند موجب زوال بعضی از آسیب‌های مضمونی، رویکردی و روشی و تألیفی و ادبی در بخش علوم انسانی شود. بایستگی توجه به هماهنگی پارادایم‌ها با جهت‌گیری‌ها،

۱. عضو هیئت علمی گروه کلام و فلسفه دانشگاه قم

۲. عضو هیئت علمی گروه معارف

۲۵۴ آسیب‌شناسی علوم انسانی در ایران

ساختارها، مبانی، ادبیات نهضت ترجمه، ارتباط معنی و زبان و لایه‌های جهان‌بینی، و اجتهادهای علمی با این نوع رویکرد آسیب‌شناسانه محرز می‌شود. در این مقاله به صورت مروری و گذرا پاره‌ای از این آسیب‌ها برشمرده شده است.

واژگان کلیدی: علوم انسانی، آسیب‌شناسی، ایران، پارادایم، معرفت دینی